

ogfaa udtryffeligt, at dens Medlemmer skulle motivere deres Vota. Efterat det nemlig er sagt, at Voteringen skal begynde strax efter Procedurens Slutning, hedder det i Instruxens § 12: „Dg skal Liden ikke med Repetition af det, som af de forhen Voterende er andraget, forlænges og Høiesteret dermed opholdes; dog er Kongen tilfreds, at een eller to af dem, som blandt de første votere og Sagens Betsafs-fenhed vel og omstændeligen fatte, maae deres Vota noget vidtløftigere deducere og udføre, dog uden at igjentage det, som tilforn er sagt; men de andre, som intet sært have at erindre, sig ikkun til dens eller een af deres Vota, som ere af lige Mening med ham og han formener rettest at være voteret, i Sagen referere.“ Det er altsaa med andre Ord, at de, som votere først i Høiesteret, maae, som det hedder, deducere deres Vota, eller, som vi sige, motivere dem, give Grunde for dem, og de, der votere derefter, kunne, naar de have samme Mening, slutte sig dertil, hvorimod de, „som havenoget sært at erindre“, ligeledes skulle motivere deres Afstemning. Det hedder dernæst i § 17: „Ses creta i r e r n e, som protocollere de Tilforordnedes Vota, skal nøie iagttage og annotere, af hvad Mening i enhver Post Majora have været, og slikt Justitiarius referere; hvad de fleste Vota i Kongens Graværelse stemme overeens udi, derefter skal Justitiarius eller, i hans lovlige Forsald, den øverste, som den Dag i Retten sidder, Dommen concipere og i Pennen forfatte, og naar de Tilforordnede intet meer ved Concepten have at erindre, hvilket skal staae enhver frit for at gjøre, dog at de ere conform med de fleste indførte Vota, Dommen, ligesom den skal affiges, strax i Domprotokollen indføre, og derefter Parterne lade indkalde, og Dommen for dem offentligen og lydeligen oplæse og affige“.

Endelig maa jeg endnu bemærke, at der staaer i § 13: „Naar de samtlige have voteret, skal det i samme Orden være enhver tilladt at forandre, tillægge eller oplyse hans Votum, efter den af de siden ham Voterende dertil givne Anledning“.

Af de citerede Bestemmelser i Høiesteretsinstruxen troer jeg, at det med tilstrækkelig Bestemthed og Tydelighed fremgaaer, at førend

nogen Høiesterets-Dom kan affiges, førend det kommer frem, hvilket Resultat i Sagen Gleertallet i Høiesteret er kommet til, saa har der mellem de voterende Medlemmer af Retten fundet en Forhandling Sted, ligesom de ogsaa have anført de Grunde, hvorpaa de have støttet deres Mening, og at en nøiagtig og correct Gjengivelse af disse Grunde til Protokollen er en aldeles nødvendig Betingelse for, at Dommen kan affiges. Jeg seer derfor ikke, hvorledes man skal kunne antage et Forslag, som gaaer ud paa, at Retten nok kan affige Dommen, men at den kan blive 8 Dage med at meddele Grundene, medmindre man vil forudsætte, at Høiesteret ikke følger den gjældende Instrux, og dette troer jeg ikke. Hvad angaaer den første Deel af det Forslag, som er stillet af Rigsdagsmanden for Fjæderiksberg Amts 3die Valgfreds (Müller), da troer jeg, at det er et mindre heldigt Udtryk, som er kommet ind deri, naar det hedder, at Grundene skulle „kundgjøres“. Jeg veed ikke, om det dermed er Meningen, at det skal paalægges Høiesteret i et eller andet offentligt Blad, eller paa anden Maade at bekendtgjøre Grundene, hvorpaa Dommen støttes; jeg antager imidlertid, at dette ikke kan være Meningen. Jeg antager, at Meningen med den foreliggende Sag er den, at de Grunde, hvorpaa Dommen er støttet, skulle, som det allerede er Tilfældet efter den nu gjældende Instrux, indføres i en Protokol, og at der dernæst skal indrømmes dem, som ere berettigede til at faae en Udskrift af Dommen i en Sag, Ret til ogsaa at faae en Udskrift af Grundene. Andet antager jeg ikke, at den ærede Forslagsstiller har villet tilstige med den første Deel af Forslaget, men det Udtryk „kundgjøres“ kunde let lede til en Misforstaaelse. Iøvrigt skal jeg gjerne indrømme, at det maastee kunde være henfigtsmæssigt, for at befordre denne Sags Fremme, at der skeer en Forandring i Høiesteretsinstruxens Bestemmelser, men jeg troer dog ikke, at det er absolut fornødent, for at den Omgangsmaade, som er foreskreven i Høiesteretsinstruxen, maa kunne forstaaes i Overeensstemmelse med en Lov, hvorved det paalægges, at det skal være Bedkommende tilladt at blive bekendt med Grundene for Høiesteretsdommene. Den Bestemmelse, jeg sigter til,